

ABEL

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Hebreeuws: 'ademtocht', 'vergankelijkheid', 'ijdelheid'
Sommigen geven als vertaling 'zoon'.

Adem als symbool

Levensbeginsel; ziel; levengevende kracht; wereldgeest of wereldziel.

Daarnaast ook symbool van het vluchtige, ongrijpbare, vergankelijke, van alles wat niet materieel is.

Het ritme van het in- en uitademen duidt op het eeuwige ritme van leven en dood.

In het eerste bijbelboek Genesis staat dat God de mensen tot levende wezens maakte door hun (zijn) levensadem in de neus te blazen: daar wordt niet het woord 'Abel', maar 'ruach' (= levensgeest) gebruikt.

- 2] Verondersteld wordt ook dat hij is afgeleid van het Assyrisch: 'Aplu' of 'Habel' = 'zoon'.
3] Verbastering van Abe = verkorte vorm van een naam die oorspronkelijk uit twee delen bestond; het eerste deel werd gevormd door het woord 'adal-' of 'adel-' (= 'adel' of 'edel'; Germaans); het tweede deel moet dan begonnen zijn met een 'b'-klank, zoals:
Adalbald (of Adelbald) = 'dapper door adel' of
Adalbero (of Adelbero) = 'edele beer' enz.

*

Heiligen

Abel Aartsvader, Kanaän; herder, rechtvaardige & martelaar; † **ca 3700** (volgens Joodse overlevering); **feest 9 december**].

Hij was de tweede zoon van Adam en Eva en oefende het beroep van schaapherder uit. Hij werd gedood door zijn oudere broer Kaïn (Genesis 04,01-16).

In de ogen van de christenen is hij in zekere zin een voorafschaduw van Jezus. Abel wordt in de Joodse traditie en door Jezus in het evangelie 'rechtvaardig' genoemd (Matteus 23,35). Hij wordt beschouwd als een martelaar, omdat hij door zijn broer werd gedood op het moment dat hij zijn offer opdroeg.

Hij is patroon van stervenden.

*

Abel van Reims osb, Frankrijk & Lobbes, Henegouwen, België; bisschop; + **ca 770**.

Feest 5 augustus.

Toen Karel Martel in 741 stierf, werd hij opgevolgd door zijn zoon Pepijn († 768). Deze deed een beroep op Bonifatius († 754; feest 5 juni) om orde op zaken te komen stellen in de kerken van Gallië, want er deugde een hoop niet. De meeste bisschopszetels stonden leeg, omdat niemand bereid was geweest de hoge belastingen aan Karel af te dragen. Eén van de eerste maatregelen die Bonifatius trof, was dat hij Milo afzette als bisschop van Reims en hem verving door een monnik uit klooster Lobbes in de Ardennen, Abel geheten. Deze had zich een ijverig pastor getoond, toen hij predikend rondtrok door de nog zo goed als heidense omgeving.

Hij was Schot of Ier van geboorte en behoorde tot de vele monniken die van daar waren overgestoken naar het vasteland om er enerzijds de stilte van het kluizenaarsleven te zoeken en anderzijds er het evangelie te brengen. Op 2 maart 744 verleende Pepijn officieel zijn goedkeuring; die van paus Zacharias († 752; feest 22 maart) volgde op 22 juni. Maar de paus was ver weg, Bonifatius had zijn handen vol aan de organisatie van de kerk temidden van de Germanen aan de andere kant van de Rijn, en Pepijn voerde oorlog in het buitenland. Met als gevolg dat Milo alle tijd had om het leven van zijn ongewenste opvolger zo zuur mogelijk te maken. Boze tongen beweren zelfs dat hij het erop aanlegde om Abel uit de weg te ruimen. Welnu, Abel was in zijn hart een kluizenaar en had niet het karakter om zich in politieke verwickelingen te storten. Vandaar dat hij het na zo'n twee of drie jaar voor gezien hield en zich weer veilig terugtrok in zijn vertrouwde klooster te Lobbes. Hij had het destijds trouwens toch al met grote tegenzin verlaten.

Hij stierf in zijn klooster op 5 augustus waarschijnlijk tegen het jaar 770, anderen houden de vaagheid wat ruimer en zeggen tussen 750 en 770.

Hij wordt beschouwd als één van de patroons van Henegouwen en van de stad Luik.